

De Boodschap

Vol.2

Het Conflict

Extatische Visie

ZINSBEGOOCHELING VAN DE GROTE
ZINGEVERS

Meta-mind ~ De Wetenschap van Zelf

Vergeef...

Voor Ieders Vrijheid

Liefde...

Wie ben ik?

Ik ben de stemgegeven stilte. De stem schreeuwend in de nacht. Ik ben hem die je niet durft aan te horen. Ik ben de stem die je bent verloren.

Ik ben de empathie van Moeder Natuur, maar ook Vaders Vrijheidsvuur.

Ik ben de stem van al Haar pijn en het begin van al we zijn.

Ik ben de verkrachting geluid gegeven. Ik ben de koorts tot wanhoop gedreven. Ik ben de huil van de leeuw die is verhongerd. De vis worstelend tegen gif. De mens die in z'n laatste adem "Liefde" zucht. De mensheid voor oorlog op de vlucht.

Ik ben je zorgen maar ik zie. Ik ben je woede zonder fobie.

Ik ben je geweten, je woede, je wroeging en angst. Ik ben je hoop, je geloof en verlangen naar dans.

Ik ben je ongeleefde leven: als Gods' hart en mond en handen. Ik ben de wraak voor al het valse. Ik ben de cobra's tong en tanden.

Ik ben de eerste gong van 11 uur. Ik ben de doper van het laatste uur.

Ik ben als anonymous, een waarheidszoeker, als Jesus Christ en V.

Ik ben het begin van het einde van het ego...

Ik Ben Die.

Inhoud

Inleiding.....	5
De schizofrenie van mens en maatschappij.....	16
Fictieve samenleving	17
Een collectief gescheiden eenheden.....	25
Intentioneel onbewust manifesterend	35
Scheiden doet vernietiging ontstaan	53
Onderscheid creëert hiërarchie	70
Hetero hypnotisch goedgekeurd	79
Onbewustzijn, onbewustdoen	82
De blinde geleide	84
Onderwijs, onderwijzer, onderwijsheid.....	91
Onder wijs.....	93
Richten zonder Wijze.....	96
Onder wijsheid	104
Educatie zonder leereffect.....	112
Vernauwd door geconditioneerde concentratie	115
Non-conformiteit bestraft.....	123
Bezint eer ge begint	133
Naar buiten kijkend.....	146
Bedrijfschool	149
Afgescheiden van zelf.....	154
Vormgeving zonder zingever.....	159
Een school individuen.....	160
Samenscholingscomplex.....	162
Strafregels	168
Straftest	176
Potentieel zonder potentie.....	178
Onbevraagd blijft onbeantwoord	186
Eindeloos circulaire bezigheden	190
Zelfdenkendheid denkt woorden zonder associatie	194
Afgeschermde grootsheid	198
Verloederende vertroebelingen.....	203
Verleidelijk geleid.....	206
Vermakelijk afgeleid.....	209
Traag ingeperkte vrijheid.....	212

Symbolisch gekoppeld	215
Verankerd zweren	217
Oorlog over vrijheden	221
Legaal gedomineerd	225
Doortrapt labyrintelijk	229
We vergeten er een	236
Stemmen zonder geluiden	246
Eerlijk afgestemd	255
Ego Maximus	259
Monetaire monsters	264
Waardeloze waardevergroting	267
Vast in verzinsels	271
Onverdeelde hoop	281
Te moeilijk in mijn voordeel	284
In tweeën gedeeld	288
Controlerende macht	290
Delen is niet verdelend	298
Waarde zonder waardigheid	300
Afgedichte openheid	302
Goedkoop is duurkoop	308
Digitaal verankerd	314
Geldig wetsmisbruik	323
Vrijheid is systeemloos	326
Geen systeem	334
Sabotage van zelfdelende welvaart	339
Genormaliseerde faculteiten	342
Je ziet niet groot genoeg	345
Beschermd vrijheid of onbeschermd gevangenschap	348
Geen ideologie, geen identiteit, geen religie	355
Persoonlijk geïnverteerd	360
Het kan niet	362
Geen-een is Een	364
Onbewogen bewogen	365
Een ander leven	367
Gedicht in gebed	370
Morning songs	370
The beauty of your face	371

Inleiding

Duizend keer Nee! ...en het is over.

Alleen bloemen wil ik met je delen. Slechts een geschenk wil ik je geven, als geurende rozen vol met leven. Om het verhaal van onze levens een moment in de zon te geven... Kom, schraap je moed bij elkaar, het leven is te kort. Maak dit... Ik zal niets anders van je vragen. Ik zal het alleen dragen, zoals ik voor jou leef alle dagen...

Verloren in duisternis is de onschuld. Dromen vervliegend los ik op. Harts' deuren zijn voor eeuwig gesloten en de stroom is gestopt met leven. Stervend zet mijn hart mij neer. Ik kan niet meer, ik kan niet meer...

Maar we gaan niet ten onder. We komen juist op. We zullen eeuwig leven kennen als onszelf.

Vertrouw, het einde van alle strijd is nabij...

Dit boek gaat over rozen; dit boek gaat over hun geur. Dit boek laat je rozen vasthouden, maar haalt je hand dan op en neer. Dit boek gaat over rozen, en hun geur is overal aanwezig... Dit boek gaat over rozen, maar hun doornen doen je zeer.

...en zo begint het...

Wat als... Wat als de moderne mens als geen ander volk ooit de mogelijkheid heeft zichzelf te bevrijden van al z'n lasten, maar het niet gebeurt. Wat als we de kans hebben om alle honger van de wereld te halen in één jaar tijd... maar we niets doen. Wat als we alle mogelijkheid hebben om een golf van verandering de wereld over te jagen die alle armoede kan doen verdwijnen als stof in de wind... maar we het laten. -Want we hebben het gereedschap en de kennis en de wil, maar het niet gebeurt. Wat als...

Verreweg de meeste mensen willen de wereld verbeteren, maar er lijkt geen einde aan de problemen die er zijn en er komen er slechts meer bij. Daarom is de bedoeling hier om een uiteenzetting te geven van de onbewuste mind in uiting: hoe het functioneert waardoor we doen wat we doen. De bedoeling is om normaal maatschappelijk leven te spiegelen in het Hele waar het uit voortkomt en een beschrijving te geven waarom het niet harmonieus verloopt. De bedoeling is om een beeld te geven van wat het gemis aan zelfkennis ons heeft laten doen, samen met een weergave van de eenvoudige wijze waarop een en ander in jezelf gebeurt.

Het heeft geen zin om vingers te wijzen want het geheel van de problematiek is intrinsiek aan het gebruik van systematiek om de mens te regeren: het probleem zit niet in de mens maar in de systematische opzet van onze identiteitsstructuren.

Zo goed als alle mensen, in alle geledingen van de maatschappij en de wereld als geheel, zijn normale, fijnbesnaarde, eerlijke en integere mensen. Nobel in intentie en eerlijk in het hart, maar onbewust en daardoor volledig onwetend over waar we met z'n allen aan meewerken.

Het is vreemd, maar als de hele wereld Nederlands zou zijn, dan zou iedereen exact leven zoals ze nu ook zouden willen. Toch is het overhalen van iemand om anders te leven, het meest zinloze wat een mens kan doen, want je leeft dan beiden niet je eigen leven.

Maar ook in Nederland gaat het niet goed. Langzaam bewegen we ons niet naar *meer* vrijheid, maar naar meer systematiek en meer onderdanige gehoorzaamheid ten koste van eigenheid. Langzaam maar incrementeel zien we ons onderwijs niet leiden naar het openen van meer en meer individuen, maar naar het angstig ontwijken van, of accepteren van alles wat niet-eigen is.

De problemen voortkomend uit gedwongen culturele integratie zijn niet de enige problemen. We zijn namelijk maatschappelijk niet ingedeeld in culturen, maar in functies met labels... En het zijn overwegend die functies die blind uitgevoerd worden, waar de moraliteit, zinvolheid en vervulling ervan ver te zoeken zijn. We hebben alles en iedereen leren profileren met labels, waardoor we slechts oppervlakkige interacties met elkaar hebben: op

basis van aangeleerde betekenissen *die meestal fout zijn*. We voeren ons werk uit, maar er zit veel oneerlijkheid, onvermogen en onverschillige acceptatie in. Iets wat niet altijd goed te zien is omdat Nederland zo vrij is. Nederland is een van die vrije gebieden op de wereld waar vrijheid niet losgelaten wordt door de bevolking; waar vrijheid herinnerd wordt. Maar als we niet uitkijken bestaat het straks *uitsluitend* nog in herinnering.

VRIJHEID STERFT ALTIJD IN JE HANDEN.

Nederland is een van die tolerante plekken op de wereld waar altijd plaats is voor alle volken... *-Behalve voor hen die het kapot willen maken.*

Nederland is een model voor de wereld, maar de wereld past er niet in, want het hoort overal zo te zijn... Dat is: vrij, en naar eigen zin van de lokale vreedzame bewoners.

Maar Nederland lijkt daarin tegenwoordig wel een sociologisch experiment, waar de machtigen uitproberen hoe ver een bevolking te pushen is als uitsluitend nog cult gedachtegoed wordt toegevoegd.

En zelfs dan probeert een Nederlander zich niet eens te beschermen, maar probeert hij de ander over te halen om anders te zijn: vrijer met zichzelf. Religieus of niet, wat doet het er toe? Toch? Mens is mens... Het is niet langer helemaal waar. Er zijn dingen veranderd die niet naar het vrijere leiden maar naar systeem gevangenschap... juist door het feit dat de verschillende religies allemaal gehackte constructies zijn geworden die tot de hypocrisie van de identiteit leiden. -En die worden nu tegen elkaar uitgespeeld.

We glijden langzaam naar een gevangenis genaamd "vrijheid". Maar gelukkig is Nederland niet zo tolerant als we wel denken en zeker niet als het om de eigen Nederlanders gaat. Want het zijn stuk voor stuk helpende handen. Maar doordat we overal regels voor krijgen aangeleerd en we alles leerden accepteren, zijn we zelfs gaan accepteren dat de vrijheid wordt ingeperkt die de acceptatie van al het andere nou juist mogelijk maakt. En die vrijheid die acceptatie van al het andere mogelijk maakt, bereikt z'n punt waar de uitzondering de regel gaat bevestigen... -En dat betekent dus

niet dat we gaan vechten voor vrijheid: het betekent dat *wij vrijheid zelf* gaan bevrijden van z'n laatste bedreiging. Door het te leren te beschermen... Want vrijheid betekent dat je *alles* mag, en dat betekent dat *iedereen* alles mag... maar dat betekent dus ook dat niemand een ander daarvan mag weerhouden... waarmee dus **niet** alles mag in vrijheid, door z'n eigen absolute hoedanigheid. En dat is hoe het hoort.

Vrijheid beslaat je *eigen* leven: *jouw* leven. Vrijheid mag geen vernietigende werking hebben op zichzelf. Vrijheid is de expressie van de natuur. Vrijheid kan uitsluitend natuurlijk vrij floreren. Je zou daarom kunnen zeggen: Dat wat vrijheid verhindert vrij te zijn, vrijt niet. Vrijen is wat vrijheid doet. Vrijen met vrijheid is vrij zijn om vrij te zijn. En om in vrijheid vrijend te zijn is om waarlijk vrij te zijn. Natuurlijk vrij, als vakantievrij, maar het is een vrijheid geworden die niet langer leidt tot vrijend vrij zijn, want er zijn vernietigende mogelijkheden die nu worden toegestaan door onze accepterende vrijheid.

We zien vele vrijheden voor onze ogen desintegreren: dingen waar onze ouders en grootouders zich voor hebben ingezet en voor kapot gewerkt. En dat terwijl ze slechts aandacht nodig hebben om in leven te blijven. Ze zeggen wel: “Niets is vrij in vrijheid”, maar dat is juist de reden waarom we denken dat vrijheid iets moet kosten. Want de werkelijkheid is: alles is vrij in vrijheid, maar niets moet inbreuk op *elkaars* vrijheid doen.

Het is niet dat het niet goed gaat in ons land, maar het wil maar geen feest worden. Want de zinvolheid van eenieders leven wordt obscuur gemaakt door de systematiek van onze verplichte werk- en ontwikkeltrajecten die voor de jongere generaties ideologische inprenting zijn gaan bevatten, terwijl wij als ouders slechts conditionering hadden. -Iets wat op de lange termijn zal zorgen voor onthechting, verlies van zelfredzaamheid en onvermogen tot de opbouw van eigenwaarde, relatie, identiteit, community en cultuur... In plaats daarvan kweekt het slechts conformiteit aan politieke en religieuze correctheid en maatschappelijke noodzaak. -Als we niet levend zijn.

De praktisch oneindige stroom oorlogen en conflicten in de wereld komen voort uit het feit dat bijna alle strategisch gesitueerde organisaties, medewerkers hebben die lid zijn van eigen “clubs”, buiten alle wettelijke

regelingen om. Organisatie zonder officieel karakter die al eeuwen bezig zijn details te veranderen in alle geledingen van maatschappelijk leven, om het geheel van de menselijke inspanningen te ondermijnen door het te bespelen met manipulatieve gaming-methodes, negatieve sociaal-dynamische routines en ronduit hypnose... om de hele mensheid “gelijkheid” te geven en te ontdoen van enige onderscheidende bijzonderheid, en iedereen te fuseren in een globaal piramidesysteem. En deze illustere groeperingen zijn een van de redenen waarom de mensheid in conflict blijft hangen, terwijl de rest van de mensheid hier noch behoefte noch noodzaak voor ziet.

Waarmee we bespeeld worden is met de kennis van de functionaliteit van het onderbewuste van een egoïsche geest. Het is met het onderbewuste dat we ons laten conditioneren en waarmee nieuwe generaties een ideologisch negatieve houden krijgen aangeleerd die zich als deugdelijk positief voordoet. Houdingen die moorden als daad voor een “groter goed” benoemen en die dat zelfs compassie noemen.

De maatschappelijke wereld heeft ondersteboven gesystematiseerd kunnen worden. Ondersteboven ten opzichte van de natuurlijke mens die dit alles bouwt. En we laten onszelf vervolgens binden door de constructie die we daarmee zelf neer hebben gezet. “Het systeem” wordt belangrijker gevonden dan de mens die erdoor denkt dat het zijn leven beter zal maken... En daarmee worden we ondergeschikt gemaakt aan de systematiek van onze eigen bezigheid.

De realiteit is verdraaid door de mens te bespelen om identiteit en persoonlijkheid te formeren, waardoor we tegen elkaar op gezet worden. Terwijl we op een wereld wonen waar alle mensen in werkelijkheid vrienden van elkaar zijn en willen zijn. Een wereld waarin compassie en genade voor de overgrote meerderheid de boventoon voeren in hun leven. Maar het is tevens een wereld waarin conflict georkestreerd blijft worden vanuit de schaduwplekken, waardoor een hartelijke benadering van elkaar niet bewerkstelligd kan worden.

Achter al de plekken van macht wordt iedere poging van de mensheid om zich op wezenlijke manier met elkaar te verenigen telkens weer ongedaan gemaakt... Want als we als mensheid eenmaal onze eenheid in zelfbeschikking beseffen, dan is er geen macht meer te verdelen.

...Om het eenheidsbesef van de mensheid tegen te werken, wordt gebruik gemaakt van kennis van oude wijzen, verlichte Meesters, zelfs Christussen en Boeddha's zijn in alle tijden verraden, beroofd en vermoord om wat ze zeiden. Hele stammen en volkeren die leefden naar dit soort "oude" zelfkennis en natuurlijke wet, zijn uitgemoord en hun kennis gestolen. Die kennis wordt tegen de rest van de wereldbevolking gebruikt om ons te gebruiken voor functionaliteit en nuttigheid, terwijl de zin van het leven ons daardoor volledig ontgaat. We slapen half want we zijn geconditioneerd te denken dat de identiteit het middel is voor succes en meer. Het gaat om de *indruk* die je overbrengt, niet over je *inhoud*. -Het kan ook niet anders, want als je naar je inhoud gaat kijken dan gaat blijken dat je ook leugens zijn geleerd, en waardoor je geconditioneerde denken sprongen van inzicht neemt richting totale vrijheid. En geen sprongen richting meer conflict, zoals nu wordt bewerkstelligd.

Zelfkennis begint opnieuw de wereld in te komen en het wordt door velen begrepen. Natuurlijke wet wordt weer gezien, waardoor we er met z'n allen ook weer uitkomen door de werking van de systematiek te gaan doorzien, en we onze eigen controle over het groter geheel gaan beseffen. -Want mensen geven hun macht weg door hele specifieke mentale processen; processen die in de individuele mens spelen, maar die echoën door het universum en tot manifestatie ervan leiden.

Het werk van hen die de mensheid conditioneren en ideologiseren leidt naar gehoorzaamheid aan piramidesystematiek en onderwerping aan cult-wet: zogenaamde "Ware Wet". Het gebeurt onder andere via multiculturaliteit, politiek minderhedenbeleid en gedwongen integratie. "Ze" zijn onvermoeid geweest en in alle bezigheden van de mens zijn de effecten ervan terug te vinden. Er zijn dan ook veel te veel onderwerpen om ze allemaal te bespreken, maar de systematiek kan wel degelijk begrijpelijk worden gemaakt, want de schade die het doet aan de identiteit van een mens is direct in eenieder zelf waar te nemen.

We zoeken slechts de waarheid, en geen boek kan daarin ooit compleet of foutloos zijn, dit boek is daarin niet anders. Het is slechts een poging om dichterbij de waarheid van de problematische wereldsystematiek te komen.

Mijn poging tot een theorie van alles en de waarheid achter geopolitiek en valse religie. Een poging om de waarheid van *iets* van het leven en de wereld te beschrijven. Daarom, laat ik het zo zeggen: alle volgende onderwerpen zijn met elkaar verbonden en hebben parallellen, kruis doorsteken, overlappen en zijn aan elkaar gerelateerd op operationele wijze, systematiek en achterliggende methodologische opzet, maar het is allemaal slechts bij benadering zoals beschreven...

Je kan eraan blijven meewerken zoals het nu gaat; je kan dit in het geheel niet willen zien, maar het is een feit: de mens die de wereld bouwt en in stand houdt, is de mens die er zelf niet in wordt gekend. We zijn slechts namen en nummers vanaf geboorte. Het is het directe relaas van de conditionering van de mentale vermogens van de mens, dat we werken in enorme piramidesystemen die ons vervolgens op onze plek houden en het onmogelijk maken om ons op hartelijke manier voor elkaar te laten zorgen. De gehanteerde systematiek maakt de machtigen machtiger ten koste van de voltallige non-elitaire mensheid, de planeet en al eruit voortkomt.

En we kunnen de verkozen methodologie niet zomaar breken zonder onszelf te breken en de systemen om ons heen. Het geheel zal slechts een nieuwe invulling willen krijgen, want er mist maar één element in alle ondernemingen die de mens zich heeft aangemeten, en de noodzaak om dit element te herintroduceren in de beweegredenen waar besluiten mee tot stand komen is de verandering die de vrij-delende maatschappelijke wereld in gang zal zetten... en daarmee het inzichtelijk denken en de rechtschape mens. En dat element ben jij.

Je zou kunnen zeggen dat “het goede” dient te gaan prevaleren, waardoor “het kwade” niet meer kan blijven bestaan... Het daadwerkelijk deugdelijk goede: het natuurlijke en het wezenlijke... En dat kan door het herkennen van wat het deugdelijk goede is en wat het daadwerkelijke kwade is, en hoe het niet herkennen je leert functioneren met de *symbolische* waarden van goed en kwaad, maar dat het je slechts bespeelt zodat je te verleiden bent een gehoorzame en onderdanige persoonlijkheid te construeren... De oninzichtelijkheid die de ego als persoonlijkheid formeert. Het deugdelijke goede heeft namelijk niets te maken met de symbolische waarden van hun mentale surrogaat: het heeft niets te maken met “het juiste

doen” volgens enig principe of morele maatstaf. Moraliteit is slechts te vinden in je hartelijke gedrag, want moraliteit kun je niet intellectueel leren. Moraliteit is ook niet juridisch te omschrijven. Moraliteit heeft geen vaste omheining. Moraliteit is congruent met je gevoel van liefde, maar per definitie niet met de mind. Moraliteit is intrinsiek harmonieus en dus niet te beschrijven. Moraliteit is de metafysiek van liefdes hart. Moraliteit laat zich slechts *aanwijzen*, door de beschrijving van de vorm. Welke vorm heeft het nu? Daar kan iets over gezegd worden. En dan is het al weer anders. Welke vorm heeft een golf op de zee? Hoe kan je het omschrijven? Moraliteit is van het moment.

Net zoals een rechtbank geen rechtspraak kan houden zonder fout te zijn, doordat rechtspraak suggereert dat rechtschapenheid impliciet is, zo is rechtspraak vaker fout dan goed. Want het is blind, en het gaat daar zelfs prat op. Rechtspraak is blind voor emotie, liefde en hart. Rechtspraak is blind voor het menselijk: het gaat slechts om het balanceren van schalen; geld aan de ene kant en geld aan de andere kant. Maar moraliteit, empathie, liefde, sensitiviteit en menselijkheid zijn te vaak ongehoord in rechtspraak, want justitie is niet alleen blind, het is zonder hart... Het is kunstmatig: ze hebben een declaratie van mensenrechten nodig om uit te leggen dat genocide slechts is... terwijl ze zelf de legers bedienen.

Moraliteit is de herkenning van deugdelijkheid zoals herkend met de totale gevoeligheid van je wezen, gezien door een onbelast geweten van een ongetraumatiseerde geest.

Moraliteit komt voort uit situaties die heel samenkomen, en het is daarmee afhankelijk van het moment.

En voor dezelfde reden dat iets juist is of niet, of iets moreel is, correct is, fatsoenlijk of wenselijk is, kan daarom niet door anderen worden bepaald. Geen regering of regiem kan verantwoordelijk zijn voor “de wil” van een bevolking; alleen de lokale bewoners kunnen dat. Zelf... Wie er daadwerkelijk de wortels in het land heeft.

Geen groep kan van afstand worden geregeerd, en niemand gaat ooit de wet volgen als deze immoreel is voor een groep, omdat een andere groep dat slechts zo bepaalt.

Groepen bepalen zelf hun configuratie en als deze niet gewelddadig zijn, moeten ze allemaal kunnen. Het menselijk wezen wordt slechts slaafs door beperking. En zo'n mens zal dan uiteindelijk alle overtuigingen verwerpen om terug te komen bij het morele van zichzelf.

Het deugdelijke goede komt voort uit iemand die zijn natuurlijke of wezenlijke zelf expressie geeft. “Goed” en “kwaad”, zoals we ze kennen, zijn slechts kenmerkend voor het egoïsche. Niet begrepen, kan het “kwade” overheersen, maar eenmaal begrepen verliest het z'n kracht. “Het kwaad” toont zich door verleiding en schijnheiligheid, status en hypocrisie, maar “het goede” toont zich net zo.

Uitsluitend door meditatie, introspectie en zelfreflectie kunnen de kaders van mentale structuren oplossen... waardoor langzaam maar zeker verandering komt. En als reflectie *daarvan* zal de buitenwereld mee veranderen. De wereld verandert door de verandering van onze eigen innerlijke gestalte. De wereld verandert niet door een andere wereld te proberen te bouwen of te vechten tegen corruptie, armoede en oorlogen terwijl we allemaal exact dezelfde blijven... Het kan niet!

Al het problematische op de wereld is het werk van het ego... er is wat dat betreft geen groot mysterie hier maar een systematiek. De mirage van persoonlijkheidssymboliek behoort slechts toe aan de abstractie van de mind, terwijl het mysterie van het bestaan toebehoort aan je wezen. Doordat we nooit het verschil kregen aangewezen, noch dat de mogelijkheid werd aangewezen om het levend te zien, konden er enorm veel externe reflecties van het ego “ongezien” ontstaan... omdat de werking van het ego niet werd doorzien.

Het online-materiaal over corruptie en geheimen zet veelal aan tot verzet tegen regimes, corporaties, mogendheden etc., maar dat gaat niet het gewenste resultaat bewerkstelligen. Het probleem zit veel meer in de individuele mens dan in het omgooien van machten... De machten zijn er juist op uit om je in opstand te laten komen, zodat ze kunnen ingrijpen en hun verdedigingslijnen versterken... *En dat terwijl we daar zelf voor betalen en het systeem onze eigen kinderen gebruikt om zich mee te verdedigen.*

WAAR JE MEE VECHT VERSTERKT DOOR JE GEVECHT ER MEE.

Je kan de wereld om je heen niet met geweld veranderen. Het begint en eindigt bij jezelf en dat is tevens het mooie ervan. Er is geen macht in het universum die het kan tegenhouden, want wij zijn het universum zelf. Wij zijn Het Zelf. De perceptie van wat je denkt dat er aan de hand is, wordt slechts voor je georkestreerd om tot conflictsituaties te leiden... Waarmee juist degenen die beginnen los te raken uit de grote groepshypnose, uit de weg kunnen worden geruimd. Laat je niet uitlokken, maar ga aan het werk met jezelf... en doe *dat* samen met anderen. Want het gevecht met de problematiek bevestigt de machtsstructuren slechts en verstevigt ze.

Hier in dit deel ga ik daarom even het non-gevecht met de hele wereld aan. Met een pen, met woorden en met taal. Om onderwijs, politiek, industrie en religie voor je te overstelpen met de waarheid.

Als je een bewijslast wilt dan zal je zelf een en ander moeten uitzoeken, want er is teveel te zeggen... En daarom ga ik uitsluitend dingen gewoon benoemen zoals ik het ben gaan zien. En als je het niet begrijpt dan is het aan jezelf om te onderzoeken of het zo is als ik hier beschrijf. Wat ik beschrijf is het resultaat van miljoenen documentaires, duizenden boeken en jarenlang zelfonderzoek.

Je zou dit boek een werk van fictie kunnen noemen omdat het je meeneemt voorbij wat mogelijk lijkt te zijn. Maar het is dat niet, het is wat slapende oren moeten horen om wakker te worden.

Misschien weet je niets over wat hier staat en zal je het geregeld niet eens geloven... maar toch ga je het begrijpen als je door leest. En daarmee zal je overwegen en beslissingen nemen die persoonlijke gevolgen hebben voor jezelf alsook de wereld van mensen: over allerlei taboeonderwerpen, aangesproken en verhandeld tot uitspraken voor een mensheid in grote moeilijkheden... Want er moet over gesproken worden. Er moet een begin mee zijn, want mensen vergeten hun menselijkheid tegenwoordig hun leven lang.

Als je begrijpt wat hier staat dan kan niets je nog helpen om de manipulatieve wereld zomaar uit te blijven dragen als juist. Want het gaat er uiteindelijk om welke beslissingen genomen moeten gaan worden om de wereld van de last van het menselijk ego te gaan bevrijden. Een miljoen vragen zullen erin je opkomen... En zo hoort het te beginnen... *Zo zal* het voor je beginnen, want zo begint het voor iedereen: met vragen; vragen waar je het antwoord van binnenin je kunt voelen weerklinken, maar die je tegelijk niet goed kunt bevatten omdat je er niet op afgestemd bent en doordat je hebt leren negeren wat je alle antwoorden presenteert.

We hebben geleerd te luisteren naar de logica en ratio van symboliek, maar we hebben niet geleerd de levende vibraties van intuïtie te lezen. En als je het nog niet begrijpt, dan moet het je worden verteld. Maar als je niet begrijpt wat je wordt verteld, dan zal je je mind moeten doen schudden op z'n grondvesten om het begrip in je te laten ontstaan vanuit je eigen mentatie: vanuit je eigen mentale vernuft. Daarom ga ik hier proberen je vuur te ontsteken, om erop te blazen tot je ontvlamt.

Laat ons de allerbelangrijkste taak voor de ontwikkeling van menselijk leven vooraan zetten: Liefde, een apotheose voor de mensheid om te bereiken, en ego, een versplinterende blinde demoon om af te schudden. Laat het gezegd zijn: dat alles wat van wezenlijke waarde is, *niet* weerloos is. En dat alles wat waardeloos is zich *niet* verweren zal tot het einde. Met wat je hier lezen gaat, krijgt het “weerloze” ogen, en kunnen de onverwezenlijkheden in je innerlijk, vanuit je dromen de wereld in gaan komen. Waarmee het waardeloze als dode bladeren van je af zal vallen.

Iedere roos heeft doornen

Dat is hoe het hoort

Ze prikken soms tot bloedens toe

Ze zijn nou eenmaal van dat soort

De schizofrenie van mens en maatschappij

De mens is schizofreen... niet sommigen, maar sommigen niet. Een schizofrene houding is praktisch gezien een verplichte bijkomstigheid om in de maatschappij te mogen meedoen. Het blijkt, we moeten allemaal tegen onszelf gekant zijn: één deel van je doet wat je *niet* wilt, door aangeleerde conditionering over nut en noodzaak... en het andere deel van je kan zichzelf niet uiten, doordat emoties tot taboe zijn gemaakt en er nooit over zelfreflectie is verteld.

De bevolkingen van de wereld *willen* elkaar wel helpen. maar ze kunnen niet... Gedeeltelijk door de ingeprente houdingen bij ieder volk zelf. Een schizofrenie dus, die naast het ontstaan van een persoonlijkheid, geboorte geeft aan de overheden en machtsorganisaties van de wereld waar een bevolking *zelf* voor werkt, en die vervolgens alle gekant zijn tegen diezelfde bevolking of elkaars bevolking... *doordat de geest van de mens wordt met informatie zonder zelfkennis, valse principes en valse waardesystemen die alle de aanwezigheid van machthebbers bevestigen, ondersteunen en dienen.* We krijgen het zo geleerd en zonder zelfkennis blijkt het desastreus.

Geboren worden op deze aarde betekent blootgesteld worden aan verplichte maatschappelijke ontwikkelingstrajecten en verplichte religies en verplichte culturen en verplichte systematiek en verplicht geld... Maar het wordt genegeerd dat hierdoor egoïsche structuren geformeerd worden die opleidingen maken tot slechts trainingen om te leren denken in de terminologie en redenties die de machthebbers bij je willen zien... Waardoor een volk in perpetuum status quo van machtsverschil met hun machthebbers blijven. En waardoor een collectieve schizofrenie is ontstaan.

*Geloof niets,
maar twijfel aan alles.
Twijfel zelfs aan de twijfel
en ga beide te boven.*

Fictieve samenleving

Zo gescheiden als we leven van elkaar, zo gescheiden zijn we van onszelf. Maar niets en niemand kan werkelijk gescheiden bestaan op een wereld waar we allemaal uit voortkomen.

We komen nu eenmaal allemaal voort uit één wereld, uit één universum, als één ras. Verschillend als we allemaal zijn, is er toch geen verschil tussen ons. We komen niet van een andere planeet en we zijn hier niet als DNA experiment van buitenaardse wezens; we zijn hier niet uit geboetseerde klei ontstaan door magische spreuken, maar we komen evenmin zomaar uit het niets; we zijn niet uit zonde geboren, noch gaan we naar hemel of hel op basis van kennis.

Het geheel is niet magisch maar mysterieus, en alle beschrijvingen ervan in heilige, gnostische of esoterische teksten zijn zowel van toepassing als niet. Door het letterlijke symbolisch te nemen, en het symbolische letterlijk, zijn we slechts misleid, en daardoor ontkennen we de waarheid die zo voor de hand ligt.

De eenheid die het universum is is ook in ons. Zoals wij erin zijn is het in ons. Maar door dat te ontkennen in plaats van te ontdekken blijft de mensheid zichzelf verdelen totdat niemand meer gezondheid, heilheid of rust zal kennen. De eenheid die het universum is is de eenheid die we zijn, maar het is niet de eenheid van politieke Unies, het is de eenheid van het menselijk hart.

De politieke eenheid is een clustering van macht voor de weinigen, ten koste van de ware eenheid van de velen; de eenheid die uit vele culturen bestaat. Politieke eenheid toont zich daarom overal falend, toch zal het zich verdedigen tot het einde ervan daar is, want het is een reflectie van het ego en het zal zich verdedigen tegen zijn eigen afbraak, terwijl het uiteindelijk toch zal gaan.

**DE UITERLIJKE, MAATSCHAPPELIJKE
WERELD IS SLECHTS EEN REFLECTIE VAN
DE INNERLIJKE, MENTALE BELEVING.**

De maatschappelijke standaard en verdeling van de wereld in landen en werelddelen, Unies en regio's zijn voortgekomen uit- en reflecties van- het ego. De eenheden voortkomend uit het ego, bestaan afgescheiden van het geheel. Het ego zal daarom geen stand kunnen houden wanneer de waarheid ervan duidelijk wordt. Als een mens groeit zal hij zich ervan bewust worden dat dit zo is. En daarmee verdwijnt het want het was onecht, en wanneer het als onecht ervaren wordt, verdwijnt het... Het ego is slechts een symbolische constructie om je tonen wat je onderweg in je leven gemist hebt. (*Zie Deel 1 – “Identiteit of non-entiteit”.*)

Denken dat de maatschappij een *iets* is is net zo, een valsheid. “De maatschappij dat ben jij” is een van de uitspraken die door de overheid hier werd gebruikt, maar hoe kun jij de maatschappij zijn? Er wordt mee bedoeld dat we er samen aan werken om het te maken en in stand te houden... en dat is zo, maar daarmee houden we dus ook de conflicten en verdeling die eruit voortkomen in stand. We kunnen die problemen dan ook niet oplossen met het ego intact. Het bestaan van het ego heeft er juist voor gezorgd dat de problemen er zijn! Door de problemen direct aan te pakken zullen ze er daarom slechts groter door worden, want je persoonlijkheidsconstructie wordt er meer complex door, waardoor, uit reflectie, de “oplossingen” voor de symptomen van het ego, slechts nieuwe problemen zijn. We kijken consequent niet naar onszelf en daarom *kunnen* de problemen niet kleiner worden, slechts ingewikkelder.

De maatschappij is een abstractie, net als het ego, maar jij bent een natuurlijk wezen. Door de maatschappij te zien als jezelf is als de abstractie van de maatschappij in je mind aanwijzen en je ervoor verantwoordelijk maken. En die verantwoordelijkheid kun je niet nemen zonder je eigen ego in stand te houden. De ratio maakt namelijk gebruik van je intellectuele ideologische zienswijzen, en het ego is de persoonlijkheid die door je ratio in stand wordt gehouden. Het is daarom uitsluitend in de vorm van de identiteit dat “je de maatschappij bent”: In de zin dat de maatschappij een reflectie van je mind is... *maar jij bent veel meer.*

Er is als zodanig geen werkelijk “iemand” die het ego is. Er is uitsluitend een wezen die niet beseft *wat* het ego is. En exact zoals er geen wezenlijke identiteit is, is er ook geen maatschappij. Er zijn steden, maar geen maatschappij. Er zijn steden gevuld met mensen die de steden niet zijn, maar

die gevuld zijn met mensen met minds die het idee hebben een persoonlijkheid te zijn... *maar die in werkelijkheid niet de persoonlijkheid zijn.* -Het zijn naar buiten gerichte reflecties: projecties.

Jouw verantwoordelijkheid is om te doorzien dat de abstractie van het ons geleerde slechts uit reflectie abstracte concepten in de mind tot roept. Abstracte concepten die nergens bestaan behalve als beeldvorming in de mind.

Je kan een steen op een andere steen leggen en een stad bouwen, maar geen maatschappij. De maatschappij is een concept: het is niet aanwijsbaar en niet aantoonbaar bestaand. Het is de naam voor een gebied waar een bepaalde symbolische groepsidentiteit en groepsfunctionaliteit heerst; waar een bepaalde cultuur is. De maatschappij is de naam voor de soort van mentale toestand die instituten, onderwijs, religies en machtsorganisaties in een gebied doen ontstaan. De maatschappij is de reflectie van persoonlijkheden. Of, anders gezegd, de in een groep gecreëerde ideologische persoonlijkheidskenmerken creëren, uit projectie, de maatschappij. En de mentale toestand die zich per groep, land of regio manifesteert als eenduidige persoonlijkheidskenmerken worden vervolgens tegen elkaar uitgespeeld om zodoende de mensheid voor eeuwig op één been te laten staan. Het is een situatie die ons nooit gaat laten verenigen met elkaar, maar slechts zal worden samengevoegd in politieke Unies om dan opnieuw verdeeld te worden in regio's... om uiteindelijk iedere regio een nieuwe eigenaar te geven voortkomend uit een van de dynastieke families, geheime organisaties en machtsgroeperingen. Waardoor bevolkingen slechts een wirwar van identiteitsconflicten te verwerken krijgen, juist zodat ze gepolitioneerd moeten worden om het voor elkaar te krijgen... met alle ellende van dien. -Ze nemen via Unies en regio's iedereen de soevereine rechten af om het tot een één-wereld-macht te laten leiden.

Door hoe we de maatschappij opzetten is het een samenlevingsverplichting, waarin het feit dat we er samen leven, we er toch niet *samen leven*. Een groep mensen samen maakt geen maatschappij of samenleving. Het woord maatschappij doet suggereren dat het een eenheid is, een ding zelfs, een iets. Maar het functioneert niet als een eenheid, er is veel te veel conflict en intolerantie om dat te kunnen zijn. De maatschappij is ook geen ding; het is nergens te vinden. Een maatschap is dan ook een samenwerkingsverband.

“De maatschappij” is een leer-woon-werk-verplichting, waarin we apart van elkaar functioneren: het is een *apartfunctionering* die we slechts een *samenleving* noemen.

Velen die de verplichte schizofrenie van maatschappelijk leven niet wilden zijn eruit weggegaan om een eerlijker leven te kunnen leiden. Sommigen werden liever zwervers of trokken weg als eeuwige wereldreizigers of gingen zelfs de wildernis in. Velen wier ogen opengingen, begrepen dat er niets te zeggen is wat je ervan kan weerhouden te doen wat je doet.

Je wezen wil echter niets van de dingen die we doen. Je wezen heeft er noch belang bij, noch heeft het zin voor je wezen om zo te doen als we doen. Het lijkt allemaal nodig om de wereld zo neer te zetten als we doen, maar het is ons slechts zo geleerd. Maar ondertussen zijn we ver van onze eigen natuur afgeweken en is er veel kennis verloren gegaan die de zin van ons leven had kunnen aanwijzen.

Het mechanische en systematische van ons leven en werken is daarom een zielloos iets geworden. De instandhouding ervan lijkt nuttig, maar het is de bezigheid zelf geworden. Het heeft maar één doel en dat doel is noch voor jezelf noch voor de mensheid noch voor de zinvolheid van het bestaan: het is voor de overwinning van mens en natuur door selecte groepjes elitaire personen die geen oog hebben voor de vernietiging die het veroorzaakt... En ze kijken nooit achterom om te zien wat er in hun kielzog heeft plaatsgevonden... terwijl ze eenieder verleiden om hun kapotte mentaliteit als apotheose van zelf toegewezen grootsheid te laten nastreven als nobelste der doelen.

DOOR DOELEN NA TE STREVEN LOOP JE IEDEREEN VOORBIJ.

We hebben er een communicatie voor leren hanteren die zuiver rationeel is, maar die de poëzie van het hart volledig ontziet. We leren niet te converseren ondanks alle communicatie middelen. We hebben er een wereld mee gemaakt die niemand tolereert die ook maar een enigszins buiten de dominerende zienswijze valt. We kunnen uitsluitend nog communiceren over

onze kalenders, bezigheden en moeiten, maar de taal van emotie en gevoel wordt niet meer begrepen of gehoord tenzij het is om iets of iemand belachelijk te maken, te demoniseren, of kapot te maken.

Om gevoelens en emotionele beleving te verwoorden is een open verbinding met het hart nodig. Iets wat onherroepelijk tot frustraties en tranen leidt, omdat het hart pijnlijk genegeerd wordt in onze levens en de ruimte tussen ons en ons hart alsmat dunner wordt door onze afgescheiden identiteit te blijven voeden en consequent onze bezigheden te blijven focussen op de rationele systematiek en objectieve pragmatiek ervan.

De andere kant van het verhaal is dat er, wat het hart betreft geen communicatie mogelijk is op de manier die je kent. Het hart is een elektromagnetische “receiver”: het zendt *én* ontvangt. Het meest wezenlijke van onze intelligentie komt eruit voort, maar er wordt geen gebruik van gemaakt.

Wezenlijke communicatie vindt ook plaats door woorden, maar wordt net zo uitgezonden en ontvangen door je wezen. Je gemoedstoestanden worden door je hart om je heen geprojecteerd in de vorm van een elektromagnetisch veld dat ook wel de aura wordt noemt. Je connectie met het geheel ligt onder andere daarin besloten. (*Zie Deel 4 – “Liefde”.*)

Op de rationele manier is er geen wezenlijke communicatie mogelijk tussen mensen die hun eigenaardigheid niet leven. Want wat moet je zeggen als je niets weet van jezelf en en je niet beseft dat de projectie van elektromagnetische energie om je heen gebeurt of hoe je ernaar luisteren moet. Het enige waarover je dan kunt communiceren zijn je bezigheden en meningen, maar wezenlijke communicatie vindt niet plaats of gaat grotendeels langs je heen... buiten je gewaarzijn om... omdat je gefocust bent op dingen en gebeurtenissen om je heen, om ze te begrijpen of onthouden, om er kennis mee te bezitten... waardoor je er waarden en betekenissen aan koppelt en je er zo een persoonlijkheid mee bouwt. -Alle mentale substituten die je nuttigheid en egoïsche kenmerken benadrukken domineren daarom. Het laat je wezenlijke eigenschappen onopgemerkt en ongezien.

Om je wezen op te merken is een fijngevoelige oplettendheid nodig. Die staat opent je en maakt je toelatemend voor alle anderen en wat je vanbinnen in jezelf krijgt aangereikt. -Iets wat in de huidige culturen niet aanwezig is. Intolerantie en afgunst zijn kenmerken van het ego. Ze zijn gemakkelijk te herkennen. Maar de taal van het hart is onbekend.

Wie z'n eigen ego herkent doet het verdwijnen en vindt zijn eigen wezen en daarmee zijn eigen uniciteit. Zo iemand beseft direct dat tussen twee mensen die beiden hun uniciteit hebben verwezenlijkt er óók geen wezenlijke communicatie mogelijk is... Want wat moet je zeggen als je zo anders bent dan een ander, en het weet? -Zodra we gaan praten over onszelf, dan doen we dat ter glorificatie van de eigen persoonlijkheid... om deze te bevestigen door er waardering van anderen of onszelf voor te krijgen. Het is voor eigen gelijk en eigen waarde. Maar als je vanuit je wezenlijkheid denkt is plots de waarheid belangrijk, niet gelijk hebben. De persoonlijke symboliek valt er volledig door weg. -Het gebeurt iedereen dagelijks vele keren en het heeft je daarmee altijd getoond dat het ego kan verdwijnen! De manier waarop je dan communiceert is de enige wezenlijke, de enige die zinvol is.

Het is waarom non-verbale communicatie meer menselijk is dan de inhoud van wat wordt gezegd. Sociale wetenschappen en psychologie vertellen ons dan ook dat non-verbale communicatie meer dan 95% van elke communicatie is. Maar dat feit is helaas niet in alle vormen van kennisoverdracht geïntegreerd. *-Het is niet voor niets, want als je 95% ontkent, dan zal je verkeerd omgaan met alle kennis die je in je leven tegenkomt. Je zal 5% weten, en dus met 5% herkenningmogelijkheid "juist" zijn, omdat je maar 5% van je bewustzijn leert te gebruiken... En dat nog wel vanuit het centrum van abstractie: de ratio.*

Communicatie is daarom veelal slechts mogelijk over eenvoudige wereldlijke zaken, maar we denken verkeerd dat daarin de hele communicatie te vinden is.

Naast alle vormen van non-verbale communicatie, zijn intuïtief begrip, intuïtie, inzicht en empathie de wezenlijke basis van communicatie met onszelf en anderen. Intuïtie is een van de manieren waarop je wezen met je communiceert. En hoe je dat moet doen is eenvoudigweg een voelen in en met je hart en wezen.

GEVOELENS ZIJN MEER PRIMAIR DAN GEDACHTEN.

En doordat gevoelens meer primair zijn dan gedachten, kan geen woord in je hoofd voelen in je hart. Geen intellectuele rationaliteit kan je zintuiglijk bewustzijn brengen door teksten te onthouden en te reciteren.

Het is *een voelen van jezelf in jezelf*, en er is geen abstracte taal daar. Er is als zodanig geen moeilijkheid om je te vertellen hoe je moet doen wat niet gedaan kan worden en je identiteit te laten oplossen in voorkeur van een meer wezenlijk leven. Het is het meest eenvoudige wat je ooit zal doen, jezelf voelend gewaarzijn. En zelfreflectie is dát! En de rest komt vanzelf. Je afgescheiden identiteit lost door zelfreflectie op, zodat je hele wezen beschikbaar komt... Of je zal je hart meer als primaire beslisser gaan gebruiken, waardoor je identiteit minder aandacht krijgt en verdwijnen kan doordat je het op een afstand houdt en het daardoor onbeoordelend kunt zien. Beide “manieren” werken en vereisen dezelfde zelfreflectie invoelendheid die je je lichaam zintuiglijk laat waarnemen. Maar als we altijd denken in woorden en redeneringen, en we ook de gevoelens van ons hart en wezen met woorden duidelijk maken, dan is het voor anderen niet altijd te zien welk orgaan je hebt gebruikt voor je beslissingen. We zijn zo gewend met onze ratio's te werken en we hebben geen andere manier geleerd om te zijn. -Zelfs religie leerde het ons niet... iets wat dit juist had moeten aanwijzen.

Je hebt dus óf je hart nodig om te kunnen “testen” wat juist is, en anders heb je een negatieve mentale toetssteen nodig om erachter te komen wat niet juist is en het te kunnen verwerpen: Een negatieve mentale toetssteen, zoals: “De acties die uit het hart volgen zijn niet *vóór* de vormen van georganiseerde machtsinstituten en politieke clusterende wereldvisies” ... de beslissingen van het hart zijn voor *persoonlijke* vervulling in soeverein toelaten van onszelf en elkaar.

Maar zulke zaken kunnen in uiting net zo goed egoïstisch zijn, waardoor een negatieve mentale toetssteen noodzakelijk is om een principiële afwijzing van negatieve symboliek, door de herkenning dat gesproken woorden heel vaak incongruent zijn met corresponderende acties... -*Waardoor vele woorden zullen tonen dat hun waarden vals zijn, slechts symbolisch.*

In tegenstelling tot de beslissingen van je geest, kun je uit de “beslissingen” van je hart een alomvattende universeel geldende inclinatie halen. Je hart neemt als zodanig geen beslissingen, maar je hart hint je slechts maar laat je vrij ermee te doen wat je wilt.

Het is door de discrepantie tussen hoofd en hart moeilijk te zien of bepaalde woorden egoïsche uitspraken die stellen dat ze vóór eenheid, compassie en harmonie zijn, als ze vervolgens telkens weer gedreven blijken door de ambitie en voortgang van een agenda, persoonlijk gewin, geweld, moord en onderdrukking.

Door het gebruik van symboliek wordt de vertrouwensfactor in alle geledingen van onze wereld dan ook gruwelijk geëxploiteerd. En het gebruik van symboliek als rationele overtuiging is typerend karakteristiek **niet** gedreven vanuit het hart. Politiek en industrie houden ons met symboliek een wereldbeeld van integratie en eenheid voor, maar de beslissingen en voortvloeiende acties blijken telkens weer gericht te zijn op tactische ontwrichting van bestaande, werkende en bevrijdingsgerichte trends en vrijheidsdenkers... om zodoende bevrijdende technologieën en ideeën uit ieders leven te houden en je vast te houden in een culturele valstrik van valse waardesystemen... zodat ze op doortrapte wijze gebieden kunnen koloniseren met gerationaliseerd geweld en semantische misleiding. Het is verraad door symboliek. En we worden daarmee wereldwijd allemaal min of meer gedwongen een denksystematiek van occulte piramide methodologie aan te leren waarin het individu geen vrijheid kent anders dan die de meesters ervan dient.

De weg hieruit is persoonlijk en komt niet door het omgooien van de “uit systematiek voortgekomen machten”, want “zij” houden ons niet echt vast... Dat gedeelte doen we zelf door onoplettend te zijn. “Zij”, symbolisch zwevend boven de piramide, inspireren slechts een systematiek waarin eenieder onwillekeurig vastzit. Waardoor, om de machtigen om te gooien, is als je eigen huis verbranden. Het heeft te maken met het verplaatsen van verantwoordelijkheden: **de kern ervan is de uit handen gegeven verantwoordelijkheid van je eigen wezenlijke groei, door je blindelings te richten naar hen die slechts hoger in status zijn, en ze vervolgens te zien als daadwerkelijk hogere wezens of autoriteit. -Een situatie waardoor je jezelf dus als lager ziet en machteloos.**

Een collectief gescheiden eenheden

Wetenschap stelt dat we maar tien procent van onze hersenen gebruiken, maar dat is niet helemaal juist. We gebruiken slechts delen van onze hersenen omdat de andere delen geschikt zijn voor andere manieren van gebruik die niet rationeel of cognitief zijn. Alle delen van je hersenen kunnen gebruikt worden. De overige negentig procent van je hersenen gaat slechts pas “aan” als je anders leeft, je je identiteit afbreekt of in een meditatieve staat bent.

Het bijzondere van een meditatieve staat of trance staat is dat het dan kan zijn dat je momenten meemaakt waarin je wezen gebruik maakt van je endocriene brein: de set klieren die ook wel chakra's worden genoemd; de klieren die levensenergie in verschillende toestanden als “lagen” van je wezen manifesteren.

Het endocriene brein maakt geen gebruik van je identiteit, maar het gebruikt je hersenen als wortelbed; zoals je centrale zenuwstelsel en zintuigen ook doen. Als je endocriene brein activeert worden er delen van je hersenen gebruikt die normaal gesproken niet gebruikt worden. Het is een natuurlijk “mechanisme” dat zo functioneert, iets wat tijdelijk door meditatie en plant farmacologie kan worden geactiveerd. (*Zie Deel 5 – “Kennismaken met de boom”.*)

Het is dus wel en niet juist om te zeggen dat we maar tien procent van onze hersenen gebruiken, omdat nooit is verteld hoe de overige negentig procent aan gaat. Beter is het om te zeggen dat je in de illusoire omgeving van de rationele persoonlijkheid niet meer dan tien procent beschikbaar hebt, of, een mens heeft maximaal tien procent hersencapaciteit beschikbaar in de met persoonlijkheid functionerende rationele mind.

JE GROOTSTE GROEI MOET NOG KOMEN.

Maar zelfs met deze “natuurlijke barrière” op z'n plek, doet het ego al genoeg schade zonder dat te willen vergroten. We hebben geen groter intellect nodig, noch hebben we meer complexe systemen nodig om beter te leven. Wat we nodig hebben is een bewustzijnsverruiming, waardoor

complexe kan worden bevat als iets heel eenvoudigs. Als een ding. Als een mentaal inhoudelijk ding.

Door te leven vanuit de persoonlijkheid, leven we vanuit het wortelbed van ons wezen, en bouwen we daar “ondergronds” in complexiteit een structuur. Het ego. Maar daar gaan we als soort niet door groeien, want groei vindt individueel plaats door juist *uit* de hersenen te komen en het lichaam in te groeien. Op de huidige manieren komen we niet tot bloei. Zoals het nu is groet het maar bloeit niet, want het groeit slechts in de hersenen van de mens. Maar pas als een mens *in zichzelf* doorziet hoe hij met zichzelf is, kan hij eruit komen en een zinvol voldaan leven hebben. (Zie Deel 4 – “*Vernietiging is zelfverniechting*”.)

Het is daarin dat de mensheid in vele verdelingen van 90-10 te verdelen is. En ze zijn alle een reflectie van de egoïsche mind op de rest van je wezen.

De tien procent van de mensheid die het complete machtsorganenapparaat maakt, de politieapparaten, legers, overheden, geheime diensten, religieuze instituten etc., ze doen slechts net alsof ze weten hoe ze met de mensheid moeten omgaan. De negentig procent van de wereld die z'n hart meer primair heeft staan weet beter wat er met de wereld dient te gebeuren, maar zij worden daarin tegengewerkt door de tien procent door de negentig procent vast te zetten in wetten en plichten, rationeel onderwijs met ideologische indoctrinatie en dogmatische religies...

Terwijl negentig procent van de wereld beseft dat we allemaal één zijn en dat de planeet een levend organisme is met bewustzijn, en daarmee een ziel, laten ze zich toch wijsmaken dat er conflicten zijn, zonder te beseffen dat degene die ze dat wijsmaken zelf de conflicten orkestreren om de negentig procent tegen elkaar uit te spelen.

Ondanks het feit dat de meesten het wel weten, vindt toch niemand het raar dat het niet op scholen wordt geleerd dat de aarde levend is. Het is daarmee absurd dat de simpele, direct waar te nemen werkelijkheid ervan, ontkend wordt... -Want hoe kan een niet-levend iets, leven voortbrengen? Alle planten, dieren en mensen op de planeet, leven. Dat is bekend. Maar de aarde uit welke ze allemaal voortkomen leeft niet?!

De mens heeft een bepaalde intelligentie, maar we kunnen zelf nog geen haar maken. De wetenschap kan nog steeds niet verklaren wat water is. We denken dat onze intellectuele “intelligentie” groter is dan de intelligentie die ons maakt... Maar we kunnen nog geen molecuul van ons lichaam zelf manifesteren. We kunnen uitsluitend vernietigen, want het ego projecteert z'n eigen hoedanigheid: egoïsche zelfvernietiging. We zijn daarom nog niet begonnen met leven totdat we erkennen dat het ego er is en we ons ervan beginnen te ontdoen...

Het is exact hoe we buiten onze eigen levendheid bestaan. We zijn blind. We kijken met onze geest van buitenaf tegen het leven aan, zelfs als we het over onze interne beleving hebben. We zien de wereld vanuit de afgescheiden en geïsoleerde omgeving van de persoonlijkheid. We kijken vanuit de bubbel van identiteit die de wezenlijke realiteit waarin het bestaat niet kan zien. Je wezen is afgesloten voor je identiteit omdat je identiteit slechts een figment is. Je identiteit bestaat als gevolg van de foutieve aanname dat je “iemand” bent, en je bestaat daar in werkelijkheid los van. En daarom ziet de mens alles wat hij in die toestand “constateert”, van buitenaf. Maar de werkelijkheid daarvan is: we staan *zelf* buiten de realiteit, waardoor we het levende van onszelf niet als zodanig herkennen. We kijken met een illusoire structuur die is opgebouwd uit alles wat we in ons leven *niet* herkend hebben. Met tien procent van onze hersencapaciteit kijken we naar de wereld om ons heen en naar onszelf. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de problemen in de wereld slechts complexer worden. We laten de persoonlijkheid naar allerlei functionaliteiten van de hersenen groeien, om ze aldus te kunnen gaan gebruiken, maar we gaan daarmee voorbij aan het feit dat we een heel wezen zijn.

We hebben een persoonlijkheid, en we denken dat die niet te veranderen of op te lossen is. We werken met het probleem en proberen er oplossingen mee te maken. We laten onze persoonlijkheden typeren en als vaststaand iets benoemen. We denken “we zijn zoals we zijn”... maar er is niets zo veranderlijk als de mens, en niets is onmogelijk. Een mens kan draaien op een speldenpunt juist omdat hij kan zelfreflecteren: doordat hij naar binnen kijken kan, waarmee de hele persoonlijkheid verdwijnen kan. En geen jarenlange meditatie retraites in een grot zijn ervoor nodig om de Boeddha in je te doen verwezenlijken. Niets weerhoudt je ervan te ontdekken

wie je zelf bent. Er is geen grens tussen jou en jou. Het Zelf is al er is, en de persoonlijkheid doet zich slechts voor als iemand die het in werkelijkheid nooit kan zijn.

We hebben onze kijk op de wereld *in ons gegoten* gekregen: onze meningen, onze zienswijzen, onze verdeelde overtuigingen en onwaarheden. We bekijken elkaar en de wereld ermee. We hebben verschillende omgangsvormen voor verschillende mensen. En we zijn daarmee verdeeld in onszelf geraakt omdat we zelf niet voorkomen in de overtuigingen die we er over anderen op nahouden. We zijn daardoor tegen onszelf gekant geraakt. We zijn massaal schizofreen geworden door de systematiek die onderwijs, politiek, religie en zaken, ons aanleren... Maar niets is onherstelbaar, want het geheel ervan bestaat los van de realiteit. Het bestaat slechts in een omgeving die je rationaliteit en identiteit noemt, want het zijn je rationele vermogens die het ego nu valselijk als intern heersende identiteit in stand houden. -Niet dat de ratio ervoor verantwoordelijk is, maar het is je door ideologie en gedragsconditionering zo geleerd te doen. Het is waarmee de schizofrene conditie een feit is. Een “normale” schizofrenie die in negentig procent van de mensheid te vinden is... (Niet dat de heersende één procent en overgebleven negen procent beter zijn, want “de één procent” is psychopathisch en de negen procent die hen beschermen zijn sociopathisch.)

Maatschappelijk leven heeft het voor elkaar gekregen om in eenieder een identiteit te doen formeren door de manier waarop alle vormen van moderne kennisoverdracht met ons omgegaan zijn... Dat is, zonder enige integratie vanuit wijsheid of zelfkennis.

Het heeft als gevolg gehad dat kinderen worden geconditioneerd om in strijd met zichzelf te zijn doordat ze altijd beter moeten zijn dan ze zijn; om anders te worden dan ze zijn; om meer stipt, prompt, punctueel en ordelijk te zijn, maar minder speels, creatief of vindingrijk; om gehoorzaam en volgzzaam te zijn; om partij ideologisch en politiek correct te zijn, etc..

En door al zulke zaken creëert het hiërarchie in de vergelijking met anderen, waarmee het de ego cultiveert door kinderen te leren zich af te scheiden van hun eigen innerlijke neigingen: de drangen van zelfexpressie die als zinvol worden ervaren. In dat afscheiden van eigen neigingen, onderscheiden

kinderen zich van anderen en beginnen ze zich met symbolische waarden op te bouwen... *waardoor de persoonlijkheid ontstaat waarmee we functioneren.*

De werking van je mind wekt het idee dat het een zelf is, een persoon. Een persoon die is ontstaan doordat hij zichzelf als anders dan een ander kan zien. Je hebt bijvoorbeeld een naam gekregen en ging jezelf onderscheiden van anderen of je ziet jezelf als je functionaliteiten. De persoonlijkheid lijkt op een persoon, maar het is een overtuigingsstructuur, een persoons-lijkheid.

Een kind zonder overtuigingsstructuur is volledig onschuldig. Een onschuldig kind is speels, onbekommerd, argeloos en vrij. Maar zodra zich een overtuiging vormt dan kan en zal die herhaald worden. En als er in die overtuiging geen waarheid zit, dan er niet mee gespeeld worden op de manier dat je het ook kunt laten vallen... Want een leugen is onwaar, en iets wat onwaar is kan niet bewezen worden. Je ego formeert zich met leugens, en daardoor ontstaat het als structuur om naar te kijken. Eenmaal de waarheid van je overtuigingen doorzien is, vallen ze van je af. De waarheid bevrijdt je.

Alle redenen die je aan een overtuiging hebt vastgeknoopt komen mee met de beschrijvingen en verantwoordingen ervan: je gelooft iets. Als je “leert” verandert je overtuiging door een andere zienswijze, maar dat betekent dus dat de initiële overtuiging incompleet was of onjuist... Waarna een nieuwe overtuiging vat heeft: je gelooft weer iets. In alle gevallen is het geloof ervan de rationaliserende overtuiging die in groeiende mate een complexiteit vertoont volgens intellectuele kennis en conditionering. Als de inhoud verandert is het mechanisme hiervan nog steeds hetzelfde. Ondanks het feit dat nieuwe overtuigingen zich constant kunnen vestigen, blijven de overtuigingen dus. Maar als je iets daadwerkelijk begrijpt dan stop je om nog langer enige overtuiging als waarheid te zien, omdat ze eindeloos kunnen veranderen en de redeneringen eromheen altijd waar kunnen zijn doordat er van ratio en perceptie gebruik wordt gemaakt om een symbolische beleving van waarde en betekenis te komen.

De werkelijkheid is: jij bent niet de persoonlijkheid... En je komt er zelf ook niet in voor. Je bent, als persoonlijkheid, overtuigingen met dynamiek. Maar onze kennis is helaas dusdanig dat het ons uitsluitend functioneel laat zijn, en

het ideologische van die kennis is dat het de persoonlijkheid bevestigt en zelfs cultiveert.

De persoonlijkheid kaapt daarmee je hele wezen. De ratio houdt je vervolgens *in de persoonlijkheidsomgeving*, door gebruik te maken van ideologische zienswijzen. De kennis in je doet dit en het houdt je functioneel. Het geheel houdt de persoonlijkheid in stand en het houdt je nuttig voor maatschappelijk gewenste doelen en zienswijzen, maar het laat je onvervuld zoeken naar de zin ervan...

Als mens ben je natuurlijk. En als natuurlijk persoon besta je ook uit kennis: intrinsiek in je aanwezige universele kennis. Intrinsieke kennis is intuïtieve kennis... en je endocriene systeem zijn de hersenen ervan. Het is je gehele lichaam dat niet zozeer denkt maar weet, en met die kennis dromen kan. Het is waar je voelend weet en ziet. Het is vanwaaruit je je dromen verwezenlijken wilt en waarvandaan je expressie wilt geven aan wat je al dromend ziet.

Je bent in eerste instantie *die*, de natuurlijke persoon; de dromende wolk van verdwijnend bewustzijn, die z'n wensen en verlangens in afwezige staat en met onwetende staar door eigen momentum vorm laat geven zonder enige overtuiging, regel of dwang in de mind; een mens die z'n wezenlijke bestemming kan vervullen en daarmee bezielde kan raken, door te beseffen dat hij uitsluitend "het zien" is van zijn aandachtigheid.

Het besef dat de mind er is, geeft je de mogelijkheid daarin te verwezenlijken wat het ook maar is wat je wezen wilt. Je bent een wezen met intrinsieke kennis van zichzelf, en daarmee met kennis van het hele universum. Een wezen zonder rechten of plichten, maar met leven met een intrinsiek bestaansrecht door geboren te zijn: een wezen met eigen intrinsieke soevereiniteit, door geboren te zijn als natuurfenomeen van de aarde; een mens.

**JE KAN NIET ONTDEKKEN WAT JE WEZEN
IS VANUIT DE PERSOONLIJKHEID. HET IS
DAT JE JE KAN ONTDOEN VAN JE
PERSOONLIJKHEID WAARDOOR JE
WEZEN VOOR JE GESTALTE KRIJGT.**

De persoonlijkheid maakt een mens per definitie schizofreen, omdat we daarom een wezenlijk “deel” hebben en een vals deel. De persoonlijkheid ziet z'n eigen hoedanigheid niet doordat het is opgebouwd uit alles wat je onderweg in je leven niet gezien hebt... *Waardoor het een hoedanigheid heeft die je van de rest van je wezen afscheidt.* De persoonlijkheid scheidt zich af door externe kennis in de vorm van informatieve overtuigingen, geloven, normen en waarden, conditionering, doctrine, ideologie etc. Terwijl de werkelijkheid is dat je kennis *bent*, zowel met als ook zonder persoonlijkheid. Het is je essentie. Je bent Kennis. Door kennis ben je vormgegeven door het bestaan zelf. Het bestaan heeft je met kennis gemanifesteerd.

Je bent een expressie van de universele kennis die Bewustzijn is. Maar door uitsluitend van externe bronnen kennis zonder zelfkennis in je op te nemen, kapen we het menselijk wezen... Want, of die kennis nou religieus, seculier of cultureel is, is onbelangrijk als het je persoonlijkheid aanmeet boven de vervulling van je leven.

We nemen kennis als informatie in ons op, en we noemden dat dan “leren”. Maar de kennis die we leren komt niet voort uit ons levende wezen en de ervaringen daarvan, noch verwijst het ernaar. En door zulke vormen van kennisoverdracht ook nog met straffen en belonen te begeleiden, creëren we een situatie waarin we gedwongen *niet luisteren naar ons eigen wezen*, maar beginnen we te luisteren naar onze intellectuele inhoud... *Met als schizofrene reactie het ontstaan van de persoonlijkheid als vals zelf.*

Maatschappelijk komt deze schizofrenie desastreus tot uiting in een tribal-achtige klikjescultuur bestaande uit groepen gevuld met individuen die allemaal hun eigen aard niet kennen en die gesorteerd zijn door

overtuigingen en geloofssystemen. -Het is waar de individuele problematiek z'n collectieve kenmerken krijgt en waar politiek en religie ons tegen elkaar uitspelen.

De persoonlijkheid zoekt naar gelijkgestemden om in een groep bevestiging te krijgen voor z'n eigen gelijk, en vervoegt zich dan in clusters, coalities, tribes, fracties, groepen, genootschappen, broederschappen, partijen, religies en religieuze instituten, culten, politieke groeperingen etc.

Wanneer het gaat om de collectieve karakteristieken van de mensheid, dan zal men zich als groep bewegen en zich als groep willen verdedigen. Men zal zich bij elkaar scharen in steeds groter wordende groeperingen om het gemis van individuele wezenlijkheid te compenseren, tot het geheel breekt... *Of we gaan ons uit eigen beweging harmoniserend gedragen.*

Anders gezegd: we zijn wezenlijk onvervuld omdat we ons met de persoonlijkheid inlaten. Waarmee we ons gaan gedragen naar groepsidentiteit, culturele identiteit, politieke identiteit of religieuze identiteit etc., maar we vergeten onze menselijkheid en moraliteit.

We toetsen onze beslissingen wel geregeld aan moraliteit maar we laten ze niet vanuit het levende hart voortkomen, want rationaliteit beheerst, naast wet en regelgeving, ook onze moraliteit en filosofie. En daardoor zijn onze acties niet ethisch maar slechts ethisch verantwoord. Het is een situatie waardoor iets wel ethisch of moreel kan zijn als het maar in kleine onderdelen gebeurt. Maar als alle kleine “ethisch verantwoorde” delen in combinatie met elkaar worden samen gebracht, dan blijkt het een grotesk iets te zijn.

Als de mind nog geen inzicht in zichzelf heeft, dan wil het ergens bij horen en overtuigingen vasthouden. Het is dan ook een feitelijke bijkomstigheid van de onbewuste mind dat het ego zijn eigen bestaan wil continueren, terwijl de mind geen vaste overtuiging van zichzelf heeft... *ook al wil het ego z'n overtuigingen tot de dood toe verdedigen.*

Het ego overtuigt zichzelf door het constant herhalen van de overtuigingen die het vanuit de mind herinnert, en het denkt daarmee tot vervulling te kunnen brengen en compleet te worden... -Het is echter iets wat in werkelijkheid slechts *een moment* van egobevestiging oplevert, maar compleetheid of heilheid nooit je deel kunnen worden, want het ego blijft inherent zichzelf: een illusoire non-identiteit, afgescheiden van enige zinvolle vervulling van je leven; een identiteitsbubbel met een set overtuigingen, die,

wanneer niet herkend, het idee verschaffen dat de mind de overtuigingen van het ego moet verdedigen en bevestigen, naleven en aan anderen doorgeven... *En het doet dat omdat de mind in onbewuste toestand projecteert, waardoor je niet ziet dat iedere cel en ieder organisme exact hetzelfde doet, maar dan met wezenlijke eigenschappen.*

Onze intellectuele kennis mist de juiste gegevens om je te verwijzen naar jezelf. -Iets wat moedwillig in leven wordt gehouden. De verkeerde kennis laat je consequent op de verkeerde plek zoeken om een oplossing te vinden voor het gemis aan zin in je leven: namelijk buiten jezelf. Vervolgens proberen we het gemis aan vervulling aan te vullen door consumeren, relaties, werk, vermaak, religie, geld, status, macht, ambitie etc., En op andere manieren proberen we de symptomen van het ego te verdoven, bestrijden en medicineren. Verder maken we het gemis aan verbinding met onszelf onopgemerkt door afleidende bezigheden, of we negeren het en geloven wat we willen om onszelf niet als leeg te hoeven ervaren.

Het gemis aan vervulling doet ons op miljoenen manieren proberen te compenseren... We vragen zelfs *anderen* onze onmacht en gebrek aan controle over ons eigen leven weg te nemen en aan te vullen. Waardoor we allerlei organisatie bouwen die dit claimen voor ons te gaan doen: instituten, overheden en industrieën die dit claimen te *kunnen* doen.

Het heeft geleid tot gigantische organisaties die vele miljarden mensen aanhangen. Organisaties als politieke partijen en religieuze instituten die claimen ons te helpen, beschermen en redden. Ze claimen ons zelfs God en de hemel te kunnen brengen, maar ze brengen niets als strijd want ze bestaan als reflectie van ons eigen ego... *op maat gemaakt om je voor de gek te houden.*

...Het woord "God" geeft velen een antropomorfische zienswijze die je ervan weerhoudt het te zien voor wat het is. Je denkt er namelijk door dat God iets of iemand ergens buiten je is. Het woord "God" heeft in sommigen een persoonlijkheidsgedaante verbonden aan de interne beeldvorming die je erover hebt, maar God is Het Zelf: het hele bestaan... alles. En jij bent het hele bestaan in compacte vorm, als fractal. En het hét van God in jou is alleen je bewustzijn, alleen je gewaarzijn: aandacht... En de hemel is het innerlijk esoterische landschap, het droomrijk van de Indianen en wat

Sjamanen het domein van onze voorvaderen noemen. (Zie Deel 5 – “De dood zal je niet smaken”.)

We hebben slechts geleerd om aan instituten en organisaties te vragen ons persoonlijke gemis weg te nemen. Ze leerden het ons zelf. Ze leerden ons om hen te zien als autoriteit van iets wat je totaal en zelf bent. We vragen ze dus in werkelijkheid om onze onvervulling, onmacht, slechte gedachten en zonden weg te nemen, en we geloven ze op hun woord dat ze ons daarin daadwerkelijk kunnen helpen. Ze claimen het te kunnen, ze leren je het zo te doen, en ze weten zogenaamd hoe dat moet.

Ze wezen ons nooit naar de controle over ons eigen wezen, en in plaats daarvan kregen we geleerd om de verantwoordelijkheid over onszelf weg te geven aan hen die slechts claimden te weten... om onszelf vervolgens onmachtig te laten verklaren er ook maar *iets* in te kunnen betekenen. -De zinvolheid van ons *eigen* leven leeft niet in ons doordat we ons meebewegen met *het ego*, terwijl we anderen vragen ons ervan te bevrijden... Het kan niet.

We hebben in ons intellect vervolgens informatie ingegeven gekregen die ons zegt dat de politici en priesters nodig zijn om ons te vertegenwoordigen. Ze vragen *ons* om *hun* de verantwoordelijkheid te geven over ons *externe en interne welzijn*, terwijl ze ons eerst leren dat zijzelf “de wil van het volk kennen” en “de doorgang naar God” zijn, en dat zij er zijn om die verantwoordelijkheden op zich te nemen. -Ze hebben zichzelf onmisbaar gemaakt, maar kunnen de verantwoordelijkheden nooit waarmaken. Politici kennen de “wil” van het volk slechts tot zover dat ze het zelf hebben vormgegeven. En wel dusdanig dat ze ons kunnen ontwijken. En religie is er om je verlangen in bevrijding van het kwaad stevig te verankeren in de belofte van het hiernamaals... *waar je sowieso in uitkomt als je geweten heel is.*

Politici kennen de wil van het volk daarom op een andere manier dan je denkt; het is beter om te zeggen dat politici begrijpen *waarom* een bevolking iets zus of zo ziet, omdat zij hebben geleerd hoe ze een geconditioneerde bevolking kunnen besturen. Zo begrijpen ze “de wil van het volk”. -*En die manier heet occulte magie... En daar bespelen ze ons mee.*

Politici en priesters zijn er zogenaamd om ons te beschermen, te helpen en te bevrijden. Maar de werkelijkheid is dat we hen ermee creëren... Iets wat ons

aangeleerd is te doen. En het gebeurt doordat we de verantwoordelijkheid voor het oplossen van de eigen persoonlijkheid niet beseffen, en daarom niet doen. We creëren de machtsorganisaties zelf door de verantwoordelijkheid over onszelf niet te beseffen, en door niet te begrijpen hoe we de verantwoordelijkheid over ons ego moeten nemen, waardoor we onze eigen situatie niet onder ogen komen.

De bij ons ingebrachte circulaire en ego cultiverende redeneringen zijn daarmee compleet in externe manifestatie. Het houdt in ons het valse zelf op z'n plek, waarmee de “machtigen” buiten ons hun plekken behouden, en ze zelfs de eigen bevolking kunnen laten uitmoorden zonder tegenslag van diezelfde bevolking. Wij geven macht weg aan hen die ons leren dat dát zo moet.

De persoonlijkheid van het individu dient op te lossen, maar dat kan niet door organisaties en instanties gebeuren. Het is een persoonlijke aangelegenheid die noch door strijd noch door moeite kan worden voltooid.

Zolang mensen hun ware zelf niet leren verwezenlijken, zullen er organisaties zijn die datgene manifesteren wat je van jezelf niet beseft. En in dat doen zullen “zij” macht en controle over jou uitoefenen omdat ze je zeggen dat ze dat moeten doen. En omdat een mens onbewust geboren en gehouden wordt, blijven de machtigen macht uitoefenen over ons door niets anders dat we moedwillig en ideologisch onoplettend en egoïstisch gehouden worden. *-Het is niets minder dan mind control.*

Intentioneel onbewust manifesterend

Overheden en religies hebben de mens altijd vanalles en nog wat verboden, maar het zijn juist die dingen die onze gewelddadige wereld zo typeren, die we overal in de wereld zien gebeuren juist doordat ze verboden zijn. Het zijn de dingen die we van onszelf niet willen of mogen, die zich extern manifesteren als negatief geladen intentionele energie en onderdrukte emotionele energie. Het is waar machtsorganen en religieuze instituten zich naar formeren: het formeert zich naar onze onderdrukte intenties. En alles wat wij onderdrukken... is negatief.

Om aangeleerd te krijgen dat machtsinstituten nodig zijn, is niet voldoende om machtsverschillen in leven te houden. Het heeft een bepaalde vorm van energie nodig om in stand te blijven. Om precies te zijn heeft het mentale energie nodig in de vorm van onderdrukte intenties... waardoor je datgene wat je **niet** wilt doen, door anderen laat doen.

Die mentale energie kan uitsluitend naar anderen vloeien in de vorm van dat wat iemand zelf **niet** wilt... De positieve dingen zal je wél willen, maar de negatieve dingen *niet*. En daarvoor wordt je dus overtuigd het zo te accepteren door middel van straffen en belonen, want dan is het congruent met je beleven ervan.

De manieren waarop alle voorkomende machtsinstituten en controlerende organisaties hun posities kunnen blijven behouden, vloeien dus voort uit onze eigen ontkennende, maskerende en onderdrukkende houdingen. We ontkennen onze eigen toestand door verkeerde en ontbrekende informatie over de werking van de onbewuste principes van onze eigen geest. De onderdrukkende houding van alles wat we zelf *niet* willen of wat we van onszelf *niet* mogen, verplaatst manifestatie naar een ander die het wél wilt.

De opzet van onze wereld is daarin een zuivere reflectie van de onbewuste geest, en is tevens opzettelijk zo georganiseerd door hen die je de kennis hebben onthouden over de functionaliteit van deze misselijk makende ideologische gaslighting constructie.

**JE KAN NIETS UIT HET UNIVERSUM
VERWIJDEREN. JE KAN IETS SLECHTS
TRANSFORMEREN, VERPLAATSEN OF
VERBORGEN HOUDEN.**

De mentale energie die in gedachten zit, de intenties van je gedachten, geven de mogelijkheid tot manifestatie van de ideeën die je hebt.

IDEEËN ZIJN ALS DIAMANTEN VOOR DE WERELD, EN ZELFKENNIS IS ALS GOUD.

Je bedenkt iets en geeft er energie aan door intentie, waarmee het gestalte voor je krijgt. Je kan er dan zelf manifestatie aan geven of je kan het onderdrukken. Zo bedenk je iets en ga je het uitvoeren, maar zo bedenk je ook hoe de wereld moet zijn en zit dáárin een bepaalde lading. Zo kom je ook dingen van jezelf tegen die je niet wilt zien en duw je de confrontatie daarmee weg... *en daarmee vult het je onderbewuste.*

Alle vormen van gedachten, houdingen en ideeën zorgen voor een eigen energetische lading in je, op basis van je ervaringen, drangen en neigingen: Dat is de intentionele lading die we onderdrukken als we er niets mee mogen, kunnen of willen.

Maar als je iets van jezelf niet onder ogen komt en je onderdrukt het, dan duw je het weg uit je eigen bewuste, je onderbewuste in: je duwt het de donkere plekken in waar je het niet meer kan zien; uit je bewuste geest...

En vanuit je onderbewuste draait het vervolgens volledig automatisch in de achtergrond van je geest.

Het wegduwen van iets wat je niet wilt zien, iets waar je niet mee geconfronteerd wilt worden, zorgt er echter niet voor dat het er niet meer is. Het is slechts uit zicht maar nog steeds in je aanwezig, en de intentie ervan zit daarom in alles wat je doet zonder dat je het ziet. Vanuit het onderbewuste geef je “zonder te weten” expressie aan wat daar is. In alles wat we doen zijn dan de kenmerken aanwezig van alles wat we onderdrukken, als een ongerichte intentionele lading die slechts herkenning geeft als je **anderen** ziet doen wat je *zelf* onderdrukt.

We gebruiken het onderbewuste automatisch, zonder het te beseffen, en de resultaten daarvan zijn overal om ons heen te zien. Zoveel manipulatie, intolerantie, geweld etc., het achtervolgt ons, want het dient in onszelf herkend te worden om daadwerkelijk te kunnen verdwijnen. Maar we kijken niet naar onszelf.

Eenieders onderbewuste zit vol met al de onderdrukte kenmerken van ons egoïsche zelf: *het is je karma*. -We hebben door te onderdrukken geprobeerd om het negatieve uit onszelf te verwijderen. Als we het niet zien, dan denken we dat het er niet is. We denken dat het daarmee verdwenen is en dat daarmee alleen het positieve overblijft... Het is niet zo. Wat er gebeurt is dat we gezamenlijk al heel lang negatieve intenties onderdrukken, en het zich vervolgens organiseert als het collectief-onderbewuste. En van daaruit uit zich *in een ander* die, dat wat we onderdrukken, wél wil.

Er manifesteert dus in een ander wat je zelf niet wilt. En zo geef je macht weg. Zo manifesteert alles waarvan we de verantwoordelijkheid zelf niet willen, in een ander. Maar we hebben geleerd gekregen om uitsluitend onze negatieve kenmerken te onderdrukken en ze daarmee niet onder ogen te komen... waardoor we geleerd hebben onszelf te ontkennen: om te onderdrukken wat we van onszelf *niet* willen kennen of *niet* willen zien: onze negatieve kenmerken en manipulatieve aard, onze wraakzuchtige, intolerante en veroordelende trekken. We onderdrukken het allemaal. We willen geen negativiteit van onszelf onder ogen komen.

We willen ons ego niet zien. We willen geen spiegel worden voorgehouden, zelfs niet onze eigen spiegel. En we drukken daarom al het negatieve het onderbewuste in en maken het daarmee “onzichtbaar” voor onszelf. En daar, in het onderbewuste, draaien al onze negatieve kenmerken met intentionele lading op de automatische piloot. Daar, net buiten ons zicht, net buiten ons bewuste gewaarzijn ligt alle dynamiek van de hele wereldproblematiek. En het leidt ertoe dat we automatisch egoïstisch zijn, met een zelf corrigerende conformiteitsprogrammering om het zo te houden. We voeden de persoonlijkheid en maken het complexer, maar het gedrocht wat daardoor in de wereld ontstaat is een systeem dat de mensheid volledig kapot zal maken.

Het is een hele klus geweest voor de ego-ideologie cultiverende groeperingen om ons manipulatief te maken zonder dat we het zelf zien. Hun reikwijdte is ver en het verdeelt ons in vele “soorten” die alle steevast geloven in hun eigen set overtuigingen, waardoor we maar moeilijk kunnen vatten dat alle vormen van de mind ook van jou zijn, en dat er dus geeneen speciaal genoeg is om voor te vechten of te sterven. Het is slechts een kwestie van welke ideologische zinsbegoocheling je hebt ondergaan.